

Κοίτα ψηλά

Περιοδική Έκδοση των Νέων του Λυκείου της Κατακόμβης

Μάρτιος 2015, Αρ. Φύλλου 29

ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΗ
ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ-ΠΑΪΣΙΟΥ

ΕΘΙΜΑ
ΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ
ΓΙΑ ΣΕΝΑ

ΑΘΛΗΜΑ:
ΡΑΓΚΜΠΥ

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Αισιοδοξία: κάθε βροχή κι ένα ουράνιο τόξο.

Απόγευμα. Βροχερό απόγευμα.

Στην παραλία έριχνε αυτό το ψιλόβροχο που δε σ' αφήνει να το ξεχάσεις, αλλά ταυτόχρονα σου λέει «μη με φοβάσαι, περαστικό είμαι». Έτσι, συνέχισα να περπατώ. Γεμάτος αγωνίες, σκέψεις αρνητικές. Οι δυσκολίες, σαν βαριά πέτρα, είχαν θρονιαστεί στην καρδιά μου και δεν μπορούσα με τίποτα να τις διώξω. Μια παράξενη αίσθηση αδιαθεσίας. Κοίταξα τη θάλασσα. Ακίνητη σαν λάδι υποδεχόταν το λεπτό ψιλόβροχο.

Σταμάτησα, πήρα μια βαθιά ανάσα κι αποφάσισα να συνεχίσω. Μα μου φαινόταν τόσο δύσκολο ακόμα και το να περπατώ. Κάθε βήμα μου θύμιζε κι ένα απ' τα προβλήματά μου. Κάθε ανάσα και μια δυσκολία. «Μα γιατί Θεέ μου; Γιατί σε μένα όλα αυτά; Κάνε κάτι Κύριε, βοήθησέ με. Δεν θ' αντέξω για πολύ». Έσφιξα τις γροθιές μου μέσα στις τσέπες και προχώρησα. Λίγα μέτρα πιο κάτω, στην άκρη του πάρκου, διαδραματίστηκε μια σκηνή που δεν πρόκειται να την ξεχάσω ποτέ μου. Ένα παλικάρι, γύρω στα 28-30 ετών σε αναπηρικό καροτσάκι και η κοπέλα του από πίσω να σπρώχνει το καροτσάκι.

Της είπε χαμογελαστά κάτι κι εκείνη, αμέσως ήρθε μπροστά του, τον έπιασε απ' τα μπράτσα και με λίγη δυσκολία τον σήκωσε όρθιο. Απέμειναν έτσι αγκαλιασμένοι να κοιτάζουν προς τη θάλασσα. Γεμάτοι στοργή, αγάπη. Γεμάτοι ευτυχία.

Οι ματιές τους σε κάποια στιγμή συναντήθηκαν με τη δικιά μου. Ο χρόνος σαν να σταμάτησε. Εκείνες οι ματιές για πάντα χαραγμένες στην καρδιά μου θα μείνουν. Το βλέμμα τους απέπνεε μια δυναμικότητα, μια ζωντάνια. Το χαμόγελό τους μοναδικό. Μοναδικοί άνθρωποι... Ζούσαν την υπέροχη στιγμή και κανείς και τίποτα δεν ήταν ικανό να τους τη χαλάσει. «Σ' ευχαριστώ, Θεέ μου» ψιθύρισε η καρδιά μου. «Δεν άργησες να μου απαντήσεις».

Τόσα πολλά συναισθήματα σε μια μονάχα στιγμή. Τόσες έννοιες μου που εξανεμίστηκαν από δυο ζευγάρια υπέροχα μάτια. Που μου έδωσαν κουράγιο. Που με έμαθαν πως τα δικά μου προβλήματα δεν είναι τα πιο μεγάλα ή τα μοναδικά. Αυτά τα μάτια, μου έδειξαν την αγάπη στην πράξη. Και μετά; Μετά μια απαλή διαύγεια στην καρδιά. Μια γαλήνη. Τελικά, ο Θεός μάς αγαπάει. Πολύ.

[πηγή: <http://aoratigonia.blogspot.gr/>]

ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ...

ΓΚΑΤΖΙΩΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΟΣΜΙΔΗΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΠΥΡΟΣ
ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΜΠΙΛΙΟΥΣΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΣΥΡΟΠΛΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΑΡΟΥΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΑΡΟΓΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΝΕΤΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ ΠΑΥΛΟΣ

ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΜΑΡΑΣΛΗΣ ΣΥΜΕΩΝ
ΚΟΜΠΟΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΡΜΙΟΝΗ
ΜΙΛΚΑ ΜΑΡΙΑ

ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑ
ΚΑΛΙΑΡΙΝΗ ΤΑΝΙΑ
ΠΑΤΣΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΕΒΕΛΙΝΑ
ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΠΕΤΑ ΧΑΡΟΥΛΑ

ΔΕΡΜΕΤΖΟΓΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΜΠΕΤΑ ΖΩΗ
ΜΟΥΣΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ ΜΑΡΙΑ
ΜΩΥΣΙΔΟΥ ΕΥΔΟΚΙΑ
ΖΑΒΡΑΚΙΔΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Έντονη πνευματικότητα και μυρωδιά Άνοιξης!

Μετά την **Καθαρά Δευτέρα**, κάθε βδομάδα και γιορτή, κάθε γιορτή και έθιμο!

Στα **Κούλουμα** δίνουμε όλοι ραντεβού στην εξοχή. Πετάμε αητό, φτιάχνουμε την κυρα-Σαρακοστή με τα εφτά της πόδια (όσες και οι βδομάδες της) από ζυμάρι και φτιάχνουμε τις δικές μας λαγάνες. Αμέσως μετά, καθημερινά τελούνται τα μεγάλα απόδειπνα και, κάθε Τετάρτη και Παρασκευή, ξεκινούν οι προηγουσμένες Θείες Λειτουργίες και οι Χαιρετισμοί αντίστοιχα, στα οποία δίνουμε το παρών γιατί δεν καταλαβαίνουμε σαρακοστή δίχως αυτά!

Ακολουθεί η γιορτή του **Αγίου Θεοδώρου**. Θυμόμαστε τους νεκρούς και ετοιμάζουμε κόλλυβα. Τα φτιάχνουμε από σπόρους σιταριού, σύμβολο της Ανάστασης καθώς, όπως ο φαινομενικά νεκρός σπόρος μπορεί να φέρει νέα ζωή, έτσι και οι κεκοιμημένοι θα αναστηθούν.

Την **Κυριακή της Ορθοδοξίας**, την πρώτη κατά σειρά, ο κόσμος παλαιότερα λιτάνευε τις εικόνες στα σύνορα των χωριών ώστε να εξαγιαστεί η φύση που αναγεννάται αυτήν την περίοδο.

Έπειτα, **Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως**, τρίτη Κυριακή των νηστειών, ο Τίμιος Σταυρός τίθεται για προσκύνηση στολισμένος με λουλούδια. Στο τέλος της Λειτουργίας, οι γυναίκες παίρνουν μερικά λουλούδια για το σπίτι, ως ευλογία, και τα καίνε στο θυμιατήρι τους σε δύσκολες για την οικογένεια ώρες.

Δυο εβδομάδες μετά, το **Σάββατο του Λαζάρου**, σε πολλά χωριά στο παρελθόν, οι νεαρές κοπέλες περιέφεραν ένα ομοίωμα του Λαζάρου σπαργανωμένο με τα νεκρικά του σάβανα και με λουλούδια. Τραγουδούσαν ένα σχετικό τραγούδι και από σπίτι σε σπίτι έπαιρναν από τις νοικοκυρές αυγά για να τα βάψουν τη Μεγάλη Πέμπτη..

Την **Κυριακή των Βαΐων** μοιράζονται βάγια και η σαρακοστή κορυφώνεται με τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Τη **Μεγάλη Τρίτη**, το σπίτι κατά παράδοση καθαρίζεται. Σε κάποιες, μάλιστα περιοχές φτιάχνουν κουλουράκια και τσουρέκια, συνήθεια της Μεγάλης Πέμπτης για τους περισσότερους.

Τη **Μεγάλη Τετάρτη** σύμφωνα με το έθιμο παρασκευάζονταν η νέα ζύμη - το προζύμι της χρονιάς. Έπαιρναν σουπιέρες με αλεύρι και στερέωναν σε αυτό κεριά κατά την ακολουθία του Ευχελαίου. Με το αλεύρι αυτό θα έφτιαχναν κουλουράκια την επόμενη μέρα.

Την **Κόκκινη Πέμπτη**, τα έθιμα είναι σε όλους γνωστά. Βάφουμε αυγά, γιατί το αυγό συμβολίζει τον τάφο, ώστε να τα σπάσουμε το Μεγάλο Σάββατο. Ακόμη, ζυμώνουμε τσουρέκια ή τις κουλούρες της Λαμπρής.

Μεγάλη Παρασκευή, ημέρα πένθους και την πιο μακρά, βέβαια, παράδοση την κρατά ο καιρός.

Το **Μεγάλο Σάββατο** φέρνει το Πάσχα πιο κοντά! Γνωστές σε πολλούς οι δάφνες που πετά ο παπάς στην πρωινή Λειτουργία.

Καλό μας Πάσχα, λοιπόν, με πολλά έθιμα, μεράκι, διάθεση και κυρίως άγιο φως αγάπης στην ψυχή!

Για σένα

ΚΙ ΑΝ ΓΙΝΑΝ ΠΟΛΛΑ:

Είναι ένα από τα πιο αισιόδοξα και ζεστά τραγούδια που έχουν γραφτεί τα τελευταία χρόνια. Δεν είναι μνημείο καλλιτεχνικής έκφρασης, ούτε μεγάλο τραγούδι, αλλά γίνεται πραγματικά τέχνη που ψυχαγωγεί, γιατί χωρίς να μιλάει με τον συνηθισμένο τρόπο για το αιώνιο θέμα των σύγχρονων τραγουδιών (που είναι ο έρωτας), σου δημιουργεί μια χαρούμενη διάθεση και προτείνει αυτό που είναι η τέχνη και η ζωή: αφορμή για ένα συνεχές νέο ξεκίνημα.

ΑΝΤΟΧΗ-ΑΡΧΗ-ΚΑΤΙ ΣΟΥ ΛΕΙΠΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ-ΕΓΩ ΤΟ ΕΧΩ ΦΑΝΤΑΣΤΕΙ:

Οι εμπειρίες της ζωής μας περιλαμβάνουν και την αποτυχία είτε στις σχέσεις, είτε στα μαθήματά μας είτε στα όνειρά μας. Συνήθως αυτό που μας λείπει από τη ζωή μας είναι κάποιος να ασχοληθεί μαζί μας, να μας αγαπήσει και να τον αγαπήσουμε κι αυτό ξεκινά από την εφηβική μας ηλικία. Είτε γιατί οι γονείς μας δεν μας καταλαβαίνουν είτε γιατί οι φίλοι μας μάς σπρώχνουν, αναζητούμε κάποιον να δημιουργήσει μία σχέση μαζί μας. Το πιο φυσικό βέβαια είναι η αποτυχία, διότι η ανωριμότητα της ηλικίας δεν επιτρέπει να μπουνε σωστά κριτήρια ούτε από τη μια ούτε από την άλλη πλευρά. Αυτό που χρειάζεται πάντως είναι η διάθεση για μια νέα αρχή. Η εκκλησία μας το λέει «βάλλει αρχήν μετανοίας», δηλαδή κάθε στιγμή να ξεκινάμε απ'την αρχή να αλλάζουμε μυαλό!

ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΩ ΟΣΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΦΩΝΑΞΩ:

Η φωνή ενός ερωτευμένου ανθρώπου, η φωνή αυτού που δεν θέλει να κρατήσει την αλήθεια, τη διάθεση για ζωή, την αγάπη μόνο για τον εαυτό του εκδηλώνεται με το τραγούδι. Να ένας ωραίος σκοπός για την αληθινή τέχνη!

ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΟΥ Ν'ΑΛΛΑΞΩ:

Είναι σπουδαίο τώρα που είμαστε νέοι, αλλά και κάθε στιγμή της ζωής μας, να θέλουμε ν' αλλάξουμε τη διάθεση των άλλων, να τους βοηθήσουμε να βρίσκουν χαρά, να τους στηρίζουμε στη λύπη τους, να κάνουμε πράξη αυτό που ο Απ. Παύλος λέει για τους χριστιανούς : «να χαιρόμαστε μ'αυτούς που χαίρονται και να λυπόμαστε μ'αυτούς που λυπούνται».

Ν'ΑΝΕΒΕΙΣ ΨΗΛΑ, ΝΑ ΓΕΛΑΣ ΣΥΧΝΑ, ΝΑ ΤΟΛΜΑΣ ΞΑΝΑ, ΝΑ ΖΕΙΣ:

Τέσσερα πολύ όμορφα μηνύματα.

Κοίτα Ψηλά 4

Κι αν γίναν πολλά,
έχω κι άλλη αντοχή
κι αν είδα πολλά,
βλέπω και άλλη μια αρχή
αν όπως κι αν ζεις
κάτι σου λείπει απ'τη ζωή
κάτι σε κουράζει πολύ
κι ίσως στο βάθος εξαντλεί
εγώ το έχω φανταστεί.....

Άσε με λοιπόν να δούμε αν μπορώ
τη διάθεσή σου να φτιάξω
για το λόγο αυτό για σένα τραγουδώ
όσα δεν μπορώ να φωνάξω.
Μ'ένα τρυφερό τραγούδι σαν κι αυτό
Τη διάθεσή σου ν'αλλάξω.
Ν'ανεβείς ψηλά, να γελάς συχνά.
Να τολμάς ξανά, να ζεις....

Κι αν όπως κι εσύ,
δεν ξέρω πώς να αισθανθώ
κι αν ψάχνω να βρω,
πώς να χαρείς για να χαρώ
κι αν θέλω να δεις
τον ουρανό που βλέπω εγώ
πρέπει να σου πω σ'αγαπώ
κι είναι η αγάπη μου βουνό
κρυμμένη μέσα μου καιρό.

Άσε με λοιπόν να δούμε αν μπορώ
τη διάθεσή σου να φτιάξω
για το λόγο αυτό για σένα τραγουδώ
όσα δεν μπορώ να φωνάξω.
Μ'ένα τρυφερό τραγούδι σαν κι αυτό
Τη διάθεσή σου ν'αλλάξω.
Ν'ανεβείς ψηλά, να γελάς συχνά.
Να τολμάς ξανά, να ζεις....

[στίχοι: Έλενα Βραχάλη // μουσική και τραγούδι: Μιχάλης Χατζηγιάννης]

Ν'ανεβείς ψηλά, δηλαδή να μην στέκεσαι στο ψεύτικο, το συνηθισμένο, το πρόσκαιρο, το χωμάτινο, αλλά να ψάχνεις το όμορφο, το ουράνιο, το αιώνιο, το ξεχωριστό. Είμαστε ξεχωριστές προσωπικότητες, είτε έχουμε μεγάλα χαρίσματα είτε όχι και πρέπει να κοιτάμε ψηλά. Να γελάς συχνά, να μην το βάζεις κάτω, να θέλεις τη χαρά στη ζωή σου και να διώχνεις τη μιζέρια (η χαρά είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος).

Να τολμάς ξανά, να μη στέκεσαι στις αποτυχίες σου, να μη βολεύεσαι, να μη συμβιβάζεσαι με την ήττα σου, αλλά να παλεύεις για να πετύχεις, να ρισκάρεις, να ζεις με έναν άλλο αέρα στη ζωή σου. Να ζεις, δηλαδή να χαίρεσαι τη ζωή σου, να μην κολλάς στο τσιγάρο, στα ναρκωτικά, στο ψέμα, στην τηλεόραση, αλλά να ψάχνεις τη ζωή!

ΠΩΣ ΝΑ ΧΑΡΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΧΑΡΩ... ΚΙ ΑΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΔΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΠΟΥ ΒΛΕΠΩ ΕΓΩ:

Καλά όσα λέμε, αλλά πώς να γίνουν πράξη; Πάντως δεν μπορούν με το κλείσιμο στον εαυτό μας, αλλά με το να ανοιχτούμε στον άλλον με κριτήριο την αγάπη.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ Σ'ΑΓΑΠΩ ΚΙ ΕΙΝΑΙ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΒΟΥΝΟ ΚΡΥΜΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΜΟΥ ΚΑΙΡΟ:

Γιατί η αγάπη που ισοδυναμεί με την ανοχή στον άλλο, την υπομονή, την προσφορά, το δόσιμο, είναι αυτή που μας βοηθά να πετύχουμε σε τέσσερα σημεία. Ακόμα κι αν είναι η αγάπη κρυμμένη μέσα μας, αξίζει να την ανακαλύψουμε και να την κάνουμε στόχο ζωής!

ΑΓΑΠΗ, ΠΡΟΤΑΣΗ ΖΩΗΣ:

Η αγάπη αποτελεί τη σπουδαιότερη πρόταση ζωής της Εκκλησίας, όχι μόνο για τους νέους, αλλά και για κάθε άνθρωπο. Η αγάπη που μας κάνει ν'ανεβαίνουμε ψηλά, να ξεπερνούμε την κακία των άλλων και τον εγωισμό μας, να βρίσκουμε τη χαρά, το γέλιο και τη δροσιά που η ηλικία μας και η νιότη μας επιβάλλουν, να τολμούμε και να μην συμβιβαζόμαστε (σαν να είμαστε γέροι) και να ζούμε πραγματικά.

Η Εκκλησία μάς θέλει ζωντανούς και δημιουργικούς, όχι κατσούφηδες και μίζερους, μάς θέλει να ξαναπροσπαθούμε διορθώνοντας τα λάθη μας, να βάζουμε τη σχέση μας με το Χριστό μπροστά και με τη βοήθεια του πνευματικού μας αλλά και όσων μας αγαπάνε αληθινά να βρίσκουμε τον εαυτό μας, να έχει η ζωή μας νόημα.

ΚΙ ΑΝ ΧΑΣΟΥΜΕ ΣΤΗ ΖΩΗ, ΝΑ ΤΟΛΜΗΣΟΥΜΕ ΞΑΝΑ.

Να αποφύγουμε μελαγχολίες, ναρκωτικά, εκδίκηση, ψέμα, κακία και να πάρουμε κουράγιο. Αυτό μας το δίνει η σχέση μας με το Θεό και η βεβαιότητα ότι μάς αγαπάει τόσο, ώστε να φτάσει μέχρι το θάνατο για μας, για τη Σωτηρία μας, για να γίνει για μάς Ζωή και να μάς δώσει Ζωή. Αρκεί μα είμαστε στην Εκκλησία, αρκεί να θέλουμε αυτή τη Ζωή που μας προτείνει, που πηγάζει από τη σχέση μας με το Χριστό!

Αγιοκατάταξη

των Γερόντων του 20ου αιώνα
π. Πορφυρίου και π. Παισίου

Η Αγιοκατάταξη του Γέροντος Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτη έγινε στις 27 Νοεμβρίου 2013. Το κύριο γνώρισμα της άσκησής του, δεν ήταν τα σωματικά παλαίσματα. Ήταν η πλήρης υποταγή στον Γέροντά του, η απόλυτη εξάρτησή του από αυτόν. Άσκησε ευδοκίμως, με τη χάρη του Θεού το έργο του πνευματικού στην Εύβοια, την Ομόνοια και την Πεντέλη. Τον κατείχε η διορατικότητα.

Ας κρατήσουμε τα λόγια του αυτά ως συμβουλή. «Εγώ προσπάθησα με τη χάρη του Θεού να πλησιάσω το Θεό και εύχομαι κι εσείς να κάνετε το ίδιο.»

Ο Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης είναι ένας από τους πιο σημαντικούς αγίους του 20ου αιώνα. Ανακηρύχθηκε άγιος της Ορθοδόξου Εκκλησίας στις 13 Ιανουαρίου 2015. Ξεχώρισε για την εργατικότητα του, τη μεγάλη αγάπη και κατανόηση που έδειχνε για τους «αδερφούς» του, την ταπεινοφροσύνη του, αφού θεωρούσε τον εαυτό του κατώτερο όλων των μοναχών στην πράξη. Προσευχόταν έντονα και διάβαζε διαρκώς.

Συνέχιζε την ασκητική ζωή ακόμα και όταν αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας, μέχρι να αφήσει την τελευταία του πνοή στις 12 Ιουλίου 1994.

Το καλοκαίρι του 2014 η κατασκήνωση των μικρών κοριτσιών της Μακρυνίτσας αφιέρωσε δύο ύμνους στη μνήμη των σημαντικών αυτών πατέρων της εποχής μας.
Κοίτα Ψηλά 6

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Πορφύριος»

Άγιος Πορφύριος
ένas Άγιος σύγχρονος,
ο πατήρ Πορφύριος
μια χαρούμενη μορφή,
προσευχή αδιάκοπη.
«Είναι το παν ν' αγαπήσεις το Χριστό
με όλη σου την καρδιά»,
συμβουλεύει στοργικά.
Να θυμάσαι να βλέπεις το Θεό
μες τα δένδρα, τα νερά
μες σε πράγματα απλά.

Δύναμη χαρίζεις,
ύμνους ψιθυρίζεις.
Στη δημιουργία,
χάρης, ευωδία.
Άγιος καθοδηγητής,
φάρος της ταπείνωσης
πνεύμα αγάπης και στοργής
τα λουλούδια της ψυχής.

Ύμνος της ομάδας «Γέροντας Παΐσιος»

Μιαν αγκαλιά σπαρμένη αγάπη σαν χορτάρι
και μες στα χέρια σου το ξύλο γης βλαστάρι
μία φωνή με Θείο λόγο να γιατρεύει
και εκεί ψηλά Θεία Σκιά.

Πάνω στους ώμους σου πουλιά που κελαηδούνε
και μες στις χούφτες σου θεριά τροφή θα βρούνε
είναι οι στάλες της Αγάπης του για μένα
και από ψηλά Αγία Σκιά.

Κι όλα αυτά έχουν Θεού λαλιά και
σιγομουρμουρίζουν
δένδρα και καρποί μέσα στη γη έτσι όλα αρχίζουν
φεύγει το σκοτάδι, αυγή και φως θα
πλημμυρίζουν
σε όλα αυτά εσύ είσαι η Αρχή.

Άγιοι σαν άστρα σαν φεγγάρι τριγυρίζουν
δείχνουν σ' όλους δρόμους, τα σοκάκια να
γυρίζουν
τη ζωή με χρώματα λευκά να ζωγραφίζουν
και σ' όλα αυτά εσύ είσαι η Αρχή παντοτινή.

Είναι αγάπη ο αέρας που με θρέφει
είναι αγάπη το λουλούδι που μου γνέφει
είναι ο ήλιος και τα δένδρα αγάπης γκάτζι
και από ψηλά Αγία Δροσιά.

Ὁ
ΌΣΙΟ
ς

Ὁ
ΌΣΙΟ
ς

ΠΑΪΣΙ
ς

ΠΟΡ
ΦΥ
ΡΙ
ς

Ὁ
ΚΛΑΥ
ΣΟ
ΚΑΛΥ
ΒΙΤΗΣ

Ὁ
ΑΓΟ
ΡΕΙ
ΤΗΣ

ΓΡΕΠΕΙ ΠΛ
ΛΗΤΙΣΘΗ
ΦΙΛΟΠΡΟ
ΦΕΡΟΥΝΤΕ
ΓΙΑ ΠΛΗΡΗ
ΛΥΠΗΣΘΗ
ΤΩ ΧΡΙΣΤΩ

Η ΚΑΤΑΚΟΜΒΗ «ρομποτάρει» FLL Greece 2015

Το Σαββατοκύριακο 7-8 Μαρτίου 2015 πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο Διάδοσης Επιστημών – Μουσείο Τεχνολογίας Noesis για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά ο τελικός του First Lego League Greece.

Η Κατακόμβη έλαβε μέρος σ' αυτό το τουρνουά ρομποτικής, για πρώτη φορά, με την ομάδα «Katakomni - Tech». Τα παιδιά που αποτελούσαν την ομάδα, ηλικίας 11-16 ετών, συμμετείχαν με επιτυχία στις 4 διαδικασίες του FLL: Project, Robot Design, Core Values, Robot Game.

Φέτος, το Project είχε ως θεματολογία τη μετάδοση γνώσεων σε άλλα άτομα. Έτσι, η ομάδα παρουσίασε στους κριτές με παραστατικό τρόπο την έρευνα που έκανε πάνω στο θέμα: “Διδασκαλία της Ιστορίας και τρόποι βελτίωσής της”.

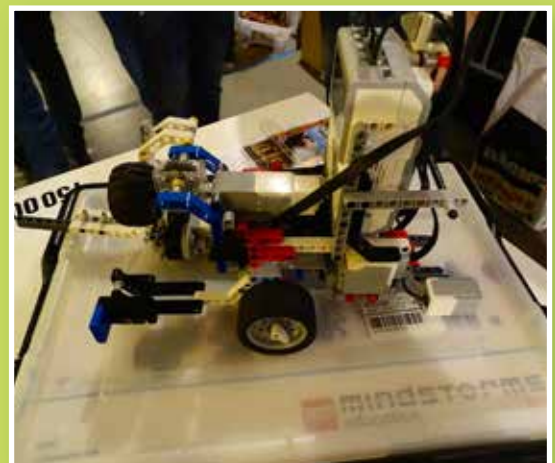
Στο Robot Design, τα μέλη της ομάδας εξήγησαν στους κριτές τον τρόπο κατασκευής του δικού τους Lego Mindstorm, καθώς επίσης και τον προγραμματισμό που έκαναν έτσι ώστε το ρομπότ να εκτελεί κάποιες δοκιμασίες.

Στα Core Values, ολόκληρη η ομάδα εκτέλεσε μία δοκιμασία με σκοπό να δείξει το ομαδικό πνεύμα, τη συνεργασία και την αποδοχή που πρέπει να υπάρχει μεταξύ των μελών.

Τέλος, στο Robot Game, ίσως το πιο αγαπημένο κομμάτι του τουρνουά, τα παιδιά έθεσαν σε λειτουργία το ρομπότ που είχαν ήδη προγραμματίσει για να εκτελέσει κάποιες από τις προτεινόμενες δοκιμασίες.

Η συμμετοχή σ' αυτόν το θεσμό αποτέλεσε μοναδική και αξέχαστη εμπειρία. Όσοι έλαβαν μέρος εντυπωσιάστηκαν και έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις. Εμείς ευχόμαστε συγχαρητήρια στην «Katakomni – Tech» για την προσπάθειά της και της ευχόμαστε να συνεχίσει έτσι!

Κοίτα Ψηλά 8

Rugby και Baseball

Υπάρχουν και στην Ελλάδα!

Όλοι τα ξέρουμε. Όλοι τα έχουμε δει ή τα έχουμε ακούσει. Κάποιοι από εμάς ίσως τα μπερδεύουμε μεταξύ τους. Αθλήματα τα οποία οι περισσότεροι κάποια στιγμή ρωτήσαμε τους γονείς μας για αυτά, και αν μπορούμε να παίξουμε και εμείς. Όλοι μας όμως σταματήσαμε στη φράση **“δεν υπάρχουν τέτοια στην Ελλάδα, πάνε παίξε μπάλα”**. Παρόλα αυτά ποιος από εμάς έψαξε την πραγματική αιτία που αυτά τα αθλήματα δεν είναι αναπτυγμένα στην Ελλάδα;

Ας σκεφτούμε όμως τα πράγματα από την αρχή. Κάποιοι νομίζουν πως το πολύ-πολύ να υπάρχουν μια δυο ομάδες από τέτοια αθλήματα στην Ελλάδα, μόνο στην Αθήνα, και χάλια οργανωμένες! Και κάπου εδώ πρέπει να σας ενημερώσω όχι μόνο πως ομάδες τέτοιες δεν υπάρχουν μόνο στην Αθήνα άλλα σε όλη την Ελλάδα και, εκτός του ότι είναι τέλεια οργανωμένες, διοργανώνουν και τουρνουά. Και το καλύτερο; Στο rugby έχουμε και εθνική ομάδα! Επιπρόσθετα υπάρχουν οκτώ ομάδες baseball και επτά στο rugby σε πανελλαδικό επίπεδο.

Εφόσον λοιπόν υπάρχουν οι εγκαταστάσεις και οι ομάδες μήπως η ζήτηση δεν είναι αρκετή; Πώς μπορούμε να αμφισβητούμε την ζήτηση όταν παιδιά στα σχολεία τους αντί για την μπάλα του basket παίρνουν το ρόπαλό τους; Όταν περιγράφουν με υπερηφάνεια τη νίκη τους στον σαββατιάτικο αγώνα μπροστά σε ένα πλήθος ποδοσφαιρόφιλων συμμαθητών τους; Όταν μέσα στη μικρή κοινωνία του σχολείου τους τολμούν να δηλώσουν πως έχουν διαφορετικά ενδιαφέροντα από όλους τους υπόλοιπους;

Συμπεραίνοντας έχουμε τα εξής αποτελέσματα: Ζήτηση; Υπάρχει! Εγκαταστάσεις; Υπάρχουν! Τότε ποια πραγματικά είναι η αιτία; Ας σκεφτούμε λίγο την ελληνική οικογένεια ως προς τον αθλητισμό. Όταν μεγαλώνεις μέσα σε μια οικογένεια στην οποία οι θείοι σου έρχονται κάθε Κυριακή και παίρνουν τον πατέρα σου για να πάνε να δούνε το ματσάκι, λογικό είναι να θες να δεις και εσύ το ματσάκι. Όταν όλοι σου οι φίλοι μαζεύουν λευκώματα με ποδοσφαιριστές λογικό είναι να θες και εσύ. Όταν οι συμμαθητές σου συμμετέχουν σε ομάδες ποδοσφαίρου, γράφονται σε συλλόγους basket και παίζουν στοίχημα τους μεγαλύτερους αγώνες, λογικό είναι να το κάνεις και εσύ! **Όταν ζεις σε μια κοινωνία που όλοι φοράνε μαύρα είναι δύσκολο να φορέσεις άσπρα όσο και να σου αρέσουν.**

Έτσι είναι και η κατάσταση με τα αθλήματα. Όλοι τα ξέρουμε, ποιοι από εμάς όμως θα ακολουθήσουν αυτό που πραγματικά θέλουν; Έτσι λοιπόν όταν έρθουν τα παιδιά σας και σας ζητήσουν να κάνουν ένα άθλημα σαν και αυτά ενθαρρύνετέ τα και αφήστε τα να δοκιμάσουν αυτό το άθλημα που νιώθουν να τα γεμίζει και να τους δίνει χαρά.

Κοίτα Ψηλά 9

Σήριαλ

κοινωνικού ρεαλισμού

Τρίτη βράδυ. Εκεί γύρω στις 10 μισή με 11 παρά. Μετά από 8 χρόνια απουσίας από την τηλεόραση ο Γιώργος Καπουτζίδης επιστρέφει με μια σειρά πραγματικά έκπληξη.

Όχι ότι οι δύο προηγούμενες σειρές του δεν ξεχώρισαν αλλά τούτη εδώ διαφέρει απ' όλα αυτά που έχουμε δει μέχρι τώρα στη μικρή οθόνη.

Μέσα στα σαράντα λεπτά προβολής του κάθε επεισοδίου ξεδιπλώνεται μπροστά μας μια ολόκληρη κοινωνία. Η κοινωνία μας. Με τα στραβά και τα καλά της, με το γέλιο και το δάκρυ της, με το γλυκό και το πικρό της. Θέματα που κανείς δεν είχε τολμήσει να ξαναγγίξει, τουλάχιστον όχι με τόσο άμεσο τρόπο, επιτέλους παρουσιάζονται μπροστά μας. Και μ' έναν μαγικό τρόπο ισορροπούν πάνω στο τεντωμένο σχοινί των συναισθημάτων.

Μέχρι τώρα όλες οι τηλεοπτικές οικογενειακές σειρές ήταν τόσο ιδανικά πλασμένες που φάνταζαν και ήταν στην ουσία εξωπραγματικές. Το θέμα της διαφορετικότητας και η στροφή της πέννας ενάντια στο ρατσισμό νομίζω πως ακουμπούν τη ψυχή του καθενός, ειδικά στην εποχή μας που το τέρας του ρατσισμού βρυχάται επικίνδυνα.

Όσον αφορά στην διαφορετικότητα ποτέ άλλοτε δεν παρουσιάστηκε έτσι ένα παιδί με ειδικές ανάγκες ή μάλλον με ειδικές ικανότητες.

Ξενοφοβία, φασισμός, εργασιακές συνθήκες, δάνεια τραπεζών, συνεντεύξεις για δουλειά, χρεοκοπία του κράτους. Θέματα που βασανίζουν όλους μας, που στρέφουμε όμως το κεφάλι μας απ' την άλλη για να μην τα κοιτάξουμε κατάματα, έρχονται να συναντηθούν σε μια σειρά που εύκολα μπορεί να την παρακολουθήσει όλη η οικογένεια.

Σ' αυτό όμως που νομίζω ότι πρέπει να σταθούμε ιδιαίτερα είναι ότι όσο κι αν η εποχή μας μάς φορτώνει με άγχη, με δυσκολίες, με ανασφάλειες, με αδιέξοδα, εμείς δεν πρέπει στιγμή να σταματούμε να κάνουμε όνειρα και να βάζουμε όλες μας τις δυνάμεις να τα κάνουμε πραγματικότητα, όπως ακριβώς η πρωταγωνίστρια της σειράς.

Μακάρι όλοι μας να μην βλέπουμε ως εμπόδια τις δυσκολίες της ζωής αλλά ως σκαλοπάτια που μας βοηθούν να ανέβουμε πιο πάνω και να κερδίσουμε το στόχο μας.

Κοίτα Ψηλά 10

Κινηματογράφος

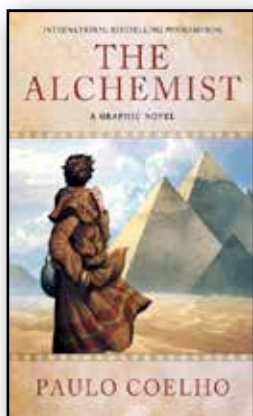

Η Θεωρία των Πάντων

Η εκπληκτική ανθρώπινη ιστορία ενός από τα μεγαλύτερα μυαλά που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα. Ακολουθούμε τον Στίβεν Χόκινγκ από το 1963, όπου σπουδάζει στο Κέμπριτζ κι ερωτεύεται τη συμφοιτήτρια και μετέπειτα σύζυγό του Τζέιν Γουάιντ, μέχρι τη συνεχιζόμενη, από τα 21 του χρόνια έως και σήμερα, μάχη του, μετά τη διάγνωσή του με τη νόσο του κινητικού νευρώνα που τον καθήλωσε σε αναπηρικό καροτσάκι, επιτρέποντάς του την επικοινωνία μόνο μέσω συσκευής ομιλίας. Παράλληλα, παρακολουθούμε τις καινοτόμες και αιχμηρές απόψεις του Χόκινγκ για τη Φυσική και την πρωτοποριακή έρευνά του που προκάλεσε το θαυμασμό των καθηγητών του και που τελικά οδήγησε στην ρηξικέλυθη θεωρία του για το σύμπαν.

Η Αδελφή μου κι Εγώ

Στα 13 της χρόνια, η Άννα έχει υποβληθεί σε αμέτρητα χειρουργεία και μεταγίσεις αίματος, έτσι ώστε η μεγαλύτερη αδερφή της, Κέιτ, να καταφέρει να κερδίσει τη μάχη με τη λευχαιμία που την ταλαιπωρεί από τα πρώτα παιδικά της χρόνια. Προϊόν τεχνητής γονιμοποίησης, η Άννα ήρθε στον κόσμο, για να αποτελέσει συμβατό δότη για την άρρωστη αδερφή της. Όταν θα ανακαλύψει τον λόγο και τον τρόπο που ήρθε στη ζωή, η αλήθεια θα τη συγκλονίσει. Θα πάρει τότε μian απόφαση που θα τη φέρει αντιμέτωπη με την οικογένειά της και θα θέσει σε κίνδυνο τη ζωή της αγαπημένης της αδερφής.

Ο Αλχημιστής

Συγγραφέας: Πάουλο Κοέλιο

Ακολουθεί το ταξίδι ενός βοσκού από την Ανδαλουσία, του Σαντιάγκο, που πιστεύοντας πως το επαναλαμβανόμενο όνειρό του είναι προφητικό, αποφασίζει να ταξιδέψει για να καταλάβει την ερμηνεία του. Μια τσιγγάνα του λέει πως υπάρχει ένας κρυμμένος θησαυρός στις Πυραμίδες της Αιγύπτου. Συναντά έναν παλιό βασιλιά, τον Μελχισεδέκ, ο οποίος του λέει να ακολουθήσει τον προσωπικό του μύθο, δηλαδή ό,τι ήθελε πάντα να καταφέρει στη ζωή του και του λέει την χαρακτηριστική φράση του βιβλίου: όταν επιδιώξεις κάτι, όλο το σύμπαν συνωμοτεί για να γίνει αυτό που επιθυμείς. Έτσι, πουλάει το κοπάδι του και αρχίζει το μακρινό ταξίδι που δε θα είχε γυρισμό. Έρχεται αντιμέτωπος με την αγάπη, τον κίνδυνο, τις ευκαιρίες, την καταστροφή

και μαθαίνει πολλά για τον εαυτό του και τον κόσμο. Γνωρίζει τη Φατιμά, η οποία του εξηγεί πως αν ακολουθήσει την καρδιά του θα βρει αυτό που ψάχνει. Ο Σαντιάγκο αργότερα συναντά έναν μοναχικό αλχημιστή που μιλάει για προσωπικούς μύθους. Εκείνος λέει πως οι άνθρωποι θέλουν να βρουν μόνο τον θησαυρό του προσωπικού τους μύθου και όχι τον προσωπικό τους μύθο. Ο Σαντιάγκο νιώθει αβέβαιος. Ο αλχημιστής λέει: αυτοί που δεν καταλαβαίνουν τους προσωπικούς τους μύθους θα αποτύχουν να κατανοήσουν τα διδάγματά τους.

Βιβλίο

Το Νήμα

Την ώρα που γεννιέται ο Δημήτρης, μια πυρκαγιά σαρώνει την ακμάζουσα τότε πολυπολιτισμική μητρόπολη, όπου χριστιανοί, εβραίοι και μουσουλμάνοι ζουν πλάι-πλάι. Ο πόλεμος, ο φόβος και οι διωγμοί αρχίζουν να διχάζουν τους κατοίκους της. Πέντε χρόνια αργότερα, η νεαρή Κατερίνα διαφεύγει στην Ελλάδα, όταν η πατρίδα της στη Μικρά Ασία ισοπεδώνεται από τα τουρκικά στρατεύματα. Έχει χάσει τη μητέρα της μέσα στο πανδαιμόνιο της φυγής. Οι ζωές του Δημήτρη και της Κατερίνας πλέκονται άρρηκτα μεταξύ τους αλλά και με την ιστορία της ίδιας της Θεσσαλονίκης. Μια συγκλονιστική ιστορία πίστης και αγάπης για όλους τους ανθρώπους και τους τόπους που μας προσδιορίζουν.

Κοίτα Ψηλά 11

ΧΑΙΡΕ ΚΕΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ!

Ο Αρχαγγελικός χαιρετισμός που χώρισε την ιστορία στα δύο.